

PSSS!

julij 2019, št. 10

Pred vami je deseti **PSSS!** novičnik, tokrat vključuje **zgodbe naših prostovoljcev**, ki govorijo o tem, kaj so počeli v zadnjem letu.

Projekt ***Povezovalni, Sodelujoči, Strokovni, Slišani!*** ali enostavno **PSSS!** je povezal pet različnih organizacij v partnerstvo z namenom boljšega povezovanja ter sodelovanja med nami, povišanja slišnosti o našem delu, izpostavljanja raznolikosti vsebin, ki jih pokrivamo in strokovnosti vsakega posameznega partnerja.

VOLUNTARIAT
SCI SLOVENIA

NEFiks
www.nefiks.si

Zveza
prijateljev
mladine
Ljubljana
Moste-Polje

DRPDNM
Društvo za razvijanje prostovoljnega dela
Novo mesto

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO

*Izražena mnenja avtorja/ev ne predstavljajo
uradnega stališča MJU.*

FANI, 68 LET

Prostovoljka Slovenske filantropije sem že 7 let. Sem upokojena učiteljica slovenščine v osnovni šoli, zato svoje znanje jezika predajam naprej tujcem. Udeleženci skozi leta prihajajo in odhajajo, letos sem imela spet prijetno skupino, nekaj jih je bilo še od prej in nekaj novih. Dobivali smo se vsako sredo dopoldne za tri ure, lepo mi je bilo z njimi.

Učimo se vsega – od slovnice in pravopisa do posebnih tem, ki so včasih v povezavi z aktualnim dogajanjem. Vključim tudi kakšne zgodovinske in geografske značilnosti, slovenske šege in navade. Tudi domačo nalogo jim dam, ampak kakor vedno pravim – če jo boste naredili, jo boste zase, ne zame.

Pri tečaju ne manjka smeha, nas zagrabi, če kdo kaj smešno pove po slovensko, seveda nikoli privoščljivo! Zadnjič je recimo udeleženec samico od jelena krstil za jelenko :)

Letošnje leto je bilo posebno tudi zato, ker sem dobila posebno priznanje v okviru natečaja Prostovoljec leta 2018. To me je kar presenetilo, priznanje pa mi zelo veliko pomeni in na prireditvi na Brdu pri Kranju sem se imela zelo lepo.

S tečajem bomo v jeseni nadaljevali, upam, saj mi je že nekaj učencev reklo, da bi radi prišli nazaj.

**Prostovoljstvo zdaj jemljem skoraj že kot način življenja.
Dokler bom lahko, bom prostovoljka, ker se tako bolje počutim
in ker bi mi brez tega res nekaj manjkalo.**

ERIKA, 30 LET

Moja prostovoljska pot pri Zavodu Voluntariat se je začela junija 2018, ko sem opravljala svojo evropsko prostovoljno službo na Portugalskem. Po dobrem tednu vrnitve domov pa sem že skočila na prvo Voluntariatovo pustolovščino – na trening trenerjev na Češkem. Tu smo se s skupino 8 ljudi iz Slovenije in 8 iz Češke urili kot trenerji na področju mladinskega dela ter se ob številnih novih metodah učenja neizmerno zabavali.

Februarja pa sem se podala na drugo avanturo, tokrat v malo drugačni luči – na skupinsko usposabljanje osebja (Joint staff training) v Španijo, na temo kulturne diverzitete kot orodje učenja v mladinskem delu. Tekom usposabljanja smo spoznali številne organizacije ter njihov način dela ter si izmenjali dobre metode dela s soudeleženi iz Španije, Latvije in Anglije.

V Španiji se je v meni porodila želja po nadaljevanju raziskovanja t.i. »zakulisja« področja mladinskega dela in tako sem na Voluntariat podala idejo o udeležbi intenzivnega usposabljanja v procesu strokovne krepitve na področju prostovoljstva, ki ga je Novem mestu gostila Slovenska filantropija. Na mojo srečo ter veselje so na Voluntariatu ugodili moji prošnji ter z mano v ekipi poslali eno od zaposlenih. S skupnimi močmi sva soustvarili program izboljšave prostovoljstva v organizaciji, ki se je do danes deloma že uresničil, poleg tega pa je porodil nove ideje izboljšav za klub prostovoljcev.

In kot pravijo, ko se eno poglavje konča, se novo začne. Tako se mi je ponudila priložnost, da se preizkusim v novi vlogi – v vlogi člana organizacijske ekipe ter kasneje koordinatorja na projektu Evropske solidarnostne enote, katerega je zasnovala ekipa mladih s pomočjo mladinske voditeljice. Tema našega projekta je bila zdravo življenje študenta, natančneje s področja prehrane. Tako smo izpeljali 4 kuharske delavnice, podkrepljene s predavanji nutricionistike, zero-waste gibanja ter pravične trgovine. Zadnjo delavnico smo izvedli na novi lokaciji ter tako poskrbeli za lahkotno vzdušje v stilu skupinskega piknika. V mojih očeh je bil to vrhunec projekta, saj smo poleg kuhanja in degustacije skuhanega uživali v naravi, igrali badminton in odbojko ter uživali ob zvokih glasbe do večernih ur. Pa da ne boste mislili, da je to vse. Kje pa! Vmes sem se udeležila še treninga Lahkih nog naokrog v Ljubljani, v namen promocije ter širitve prostovoljstva, sodelovala sem na Veselem dnevu prostovoljstva, kjer smo na stojnicah promovirali prostovoljske organizacije ter naša poslanstva in se udeležila delavnice globalnega učenja na primeru kakava.

Pa naj še kdo reče, da je prostovoljstvo dolgočasno! Za vsakogar se nekaj najde, tako v lokalnem kot mednarodnem okolju, ne glede na to, kakšne interese ima. Le malo je treba pobrskati po prihajajočih dogodkih in potrskati na vrata prostovoljske organizacije ;)

LUCIJA, 28 LET

Za Nefiks mi je povedala prijateljica, ki je bila na tem zavodu zelo aktivna. Opisala mi je dejavnosti, ki jih izvajajo. Ko me je povabila, da se pridružim projektu Kolegice kot vodja skupine v Škofji Loki, nisem veliko razmišljala in sem priložnost z veseljem zagrabila.

Kot prostovoljka sem prevzela vodenje projekta Kolegice v Škofji Loki, kar je vključevalo promocijo projekta v lokalnem okolju, zbiranje udeleženk, vodenje posameznih srečanj Kolegic, pomoč udeleženkam pri iskanju mentoric in pomoč pri načrtovanju njihovih projektov, vodenje izpeljave skupnega dogodka, priprava člankov o aktivnostih, skrb za administracijo in predstavljanje projekta Kolegice v širšem lokalnem okolju.

*Več izjav prostovoljcev lahko najdete **na tej povezavi**.*

Lucija je na fotografiji desno

Sodelovanje na Nefiksu mi je brez dvoma pomagalo na karierni poti. Na mojem življenjepisu izstopa že samo sodelovanje - več potencialnih delodajalcev je pritegnila ravno omemba sodelovanja na projektu Kolegice za pomoč mladim ženskam, o katerem so me na razgovoru tudi dodatno izprašali.

Zavod Nefiks in njihov program Kolegice bi priporočila prav vsem mladim iskalkam zaposlitve. Izkušnje, ki jih lahko dobiš ob delu na projektu po lastnih željah pod mentorstvom čudovite ženske, so neprecenljive. V tem obdobju imaš tudi priložnost spoznati odlične ljudi s področja, ki si si ga izbrala, in tako splesti nove karijerne in prijateljske vezi.

Zveza
prijateljev
mladine
Ljubljana
Moste-Polje

ZPM Ljubljana Moste-Polje

IRENA, 23 LET

Za ZPM-jev projekt Večgeneracijski center Skupna točka sem izvedela preko prijateljice in ostajam tu prostovoljka že drugo šolsko leto. Moja želja je dokončati magistrski študij socialne pedagogike in se zaposliti kot socialna pedagoginja v vzgojno-izobraževalnem zavodu. Prostovoljstvo mi je dalo ogromno izkušenj, znanja, novih poznanstev, izzivov in lepih trenutkov. Za opravljanje prostovoljstva sem se sprva odločila zaradi želje, da preizkusim študijsko znanje v praksi in pridobim uporabne izkušnje.

Slednje so mi prišle zelo prav, saj sem lahko naučeno uporabila pri različnih praktičnih vajah in projektih tekom študija, predvsem pa se je to poznalo pri vodenju aktivnosti in programa, ki smo jih izvajali z uporabniki, učenci. V Točki sem bila letos poleg učne pomoči aktivna še pri delavnici impro teatra za otroke, kjer sem se spoznala s številnimi igrami/aktivnostmi pa tudi samim nastopanjem. Ker se pred tem nisem ukvarjala s teatrom mi je to predstavljalo izziv, po drugi pa sem ravno iz tega osebnostno zrasla, se preizkusila v nečem novem, premagala tremo pred nastopi in se ob vsem tem tudi zelo zabavala. Prav zato sem zelo rada prostovoljka v Skupni točki, saj mi ta kraj predstavlja prostor druženja, povezovanja in učenja.

Verjamem, da je prostovoljstvo nekaj iz česar lahko vsak veliko pridobi in prav zato bi vsakemu, ki se spogleduje s to idejo priporočala, da nas obišče in se preizkusi. Prostovoljstvo doživljam kot nekaj, kar me izpolnjuje!

Kontakt: skupna.tocka@zpmmoste.net

MIROSLAV, 24 LET

S prostovoljstvom v tujini sem se srečal v okviru Evropske prostovoljne službe (EVS – European Voluntary Service), za prostovoljstvo v Sloveniji pa sem se odločil zaradi slovenskih korenin. Slovenijo poznam že od prej in vedno sem si želel, da bi tu lahko tudi delal in bival, ne pa samo pripotoval na krajše obiske. Pri DRPD delam z otroki na Dnevni centrih.

Na začetku leta je bilo seveda vse težje kot je sedaj. Najtežja stvar na začetku je bila jezik, toda kmalu sem ugotovil, da za opravljanje prostovoljskega dela niti jezik ni ovira. Veliko lažje mi je bilo tudi, ker so mi na pomoč priskočili sodelavci in prijatelji, na katere sem se lahko obrnil, če česa nisem vedel ali razumel.

Delo z otroki mi je sprva predstavljalo izziv, kmalu pa sem ugotovil, da me to delo napolni z energijo in razveseli. Vsak dan najprej poskrbim za načrt aktivnosti, ki jih bom izvajal, in za ostale administrativne stvari. Ko po šoli pridejo otroci, so na vrsti aktivnosti – z otroki vsak dan izvajam učno pomoč iz matematike, dvakrat tedensko pa tudi športne aktivnosti.

Čeprav je bilo neznanje jezika sprva največji izziv, sem se hitro znašel. Seveda je na začetku pogovor težje stekel, toda po drugi strani sta pri delu z otroki veliki prednosti ravno njihova odprtost in neposrednost, ki se ne ozirata na znanje jezika ali slovnice. Skozi svoje prostovoljsko delo sem se naučil slovenskega jezika in si pridobil neprecenljivih izkušenj na področju dela z otroki, zlasti s tistimi iz ranljivejših skupin (priseljenci, Romi).

Poleg vsakodnevnih obveznosti sem se z veseljem vključil tudi v razna usposabljanja in delavnice, ki potekajo pod okriljem društva. Vsako poletje DRPD pripravlja tudi poletni medkulturni festival Teden kultur in ustvarjalno-počitniški program za otroke Otroški svet, pri katerih sem sodeloval.

Brez prostovoljstva ne bi znal slovensko, niti ne bi spoznal toliko dobrih novih prijateljev. Takšno delo mi pomeni širjenje izkušenj in socialne mreže, pridobivanje novih znanj in odpiranje novih priložnosti. Prostovoljstvo bi priporočal vsakemu, ki želi pomagati drugemu in si pridobiti nove, neprecenljive izkušnje, ki jih drugje ne moreš dobiti.